

Prinții și Prințesele pierdute ale României

Docu-drame și mituri istorice
evocate de Dan-Silviu Boerescu,
însoțite de consemnări din presă

INTEGRAL

Colecția REGALĂ
Coperta: Stelian BIGAN

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BOERESCU, DAN-SILVIU

**Prinții și Prințesele pierdute ale României : docu-drame
și mituri istorice însoțite de consemnări din presă / evocate de**
Dan-Silviu Boerescu. - București : Integral, 2018

Conține bibliografie

ISBN 978-606-992-057-2

94

© INTEGRAL, 2018

Editor: Costel POSTOLACHE

Tehnoredactor: Stelian BIGAN

Tiparul executat la tipografia Editurii *Paralela 45*

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări,
fără acordul scris al editorului, este strict interzisă
și se pedepsește conform Legii dreptului de autor.

ISBN 978-606-992-057-2

Sumar

Ce mult te-am iubit: Principele Nicolae
și Ioana Doletti / 7

Măriuca, prima Prințesă a României,
și drama Reginei Carmen Sylva / 17

Micul Prinț: Mircea,
fiul lui Barbu Știrbey? / 21

Cea mai frumoasă Principesă vs. Maica Alexandra
din Ellwood City, Pennsylvania.

Misterul relației cu Emil Bodnăraș / 29

Doi Arhiduci și patru Arhiducese de care
nu ați auzit niciodată. Retrocedarea Castelului Bran / 47

Irina Walker și luptele
ilegale de cocoși din Oregon / 59

Sofia Biarneix și falsul
Michel de Laufenburg / 65

Un fluture tatuat pe gleznă.
Maria sau ce se întâmplă când te măriți
cu un romano-catolic, fără voia familiei / 71

Nepoții și nepoatele Regelui Mihai I:
Nicolae Medforth-Mills, Karina, Michael
și Angelica Kreuger, Elisabeta-Maria Bianca Elena / 75

În loc de *Epilog*:
Next Generation – Iris Anna, o posibilă strănepoată
a Regelui Mihai, deja pierdută... / 99

Lămuriri bibliografice / 125

*Ce mult te-am iubit:
Principele Nicolae
și Ioana Doletti*

După Ferdinand, alt fiu al său, pe lângă Carol, a fost tentat și el de o uniune maritală morganatică. Dacă viitorul Suveran Întregitor a reușit să-și înfrâneze pasiunea juvenilă pentru Elena Văcărescu, fiii lui nu au vrut să facă acest sacrificiu. Carol s-a însurat cu Zizi Lambrino și, mai târziu, Nicolae, asemenea rudei sale britanice Eduard al VIII-lea (care-i era văr de-al doilea), a ales să se însoare cu o femeie divorțată, pe Wallis Simpson de România chemând-o Ioana Dumitrescu Doletti.

Principele Nicolae al României (3 august 1903, Sinaia – 9 iunie 1978, Lausanne) a fost cel de-al doilea fiu al lui Ferdinand I și al Reginei Maria, fratele mai mic al Regelui Carol al II-lea și unchi al Regelui Mihai I al României.

Principele Nicolae a jucat un rol politic activ între anii 1927-1930, când a făcut parte din Consiliul de Regență care conducea țara în numele Regelui minor Mihai I.

Nicolae a întâmpinat cu satisfacție întoarcerea fratelui său în țară și preluarea tronului României (așa-zisa Restaurație a lui Carol al II-lea), ceea ce i-a permis să se dedice pasiunilor sale. În curând, s-a căsătorit cu Ioana Doletti, o femeie de statut social necorespunzător (fosta soție a politicianului liberal N.N. Săveanu), ceea ce a creat un conflict cu Carol al II-lea, care a condus în cele din urmă la exilarea sa din România. La cererea lui Carol, mariajul a fost declarat nul de Tribunalul Ilfov în decembrie același an. Principele Nicolae nu a recunoscut însă decizia. În consecință, Carol al II-lea l-a scos pe Nicolae din Casa Regală. Nicolae a murit la vârsta de 74 de ani, după patru decenii de exil.

Născut în anul 1903, la Pelișor, Nicolae era „un băiețel frumos, cu nasul cam lung... ochii erau de un albastru intens, cu o privire impunătoare, uneori aproape fioroasă, și câțva timp a avut un păr buclat, de un blond argintiu subțire și strălucitor”, scria mama sa, Regina Maria, al cărei copil favorit a fost și pe care, împreună cu Principesa Ileana, a însoțit-o în faimoasa călătorie în America, din 1926. Mai târziu, tânărul Nicolae a fost descris de apropiați ca fiind o victimă a viciilor, dovadă fiind și ușurința cu care a picat în capcana amoroasă, sedus de o femeie măritată. Încă dinainte să ajungă la tron, Regele Carol al II-lea, care trăia la Paris cu Elena Lupescu, îl critica pe fratele Nicolae pentru relația cu Ioana Doletti. În însemnările sale zilnice, acesta scria: „Nicolae s-a stricat complet, bețiv, cocaină, el nu se ocupă decât împins” (2 ianuarie 1930), pentru ca după două zile să consemneze: „Ziarele publică știrea că Nicolae ar voi să demisioneze

(din Regență), ca să se însoare cu Tohănița”. Cea care îi furase inima prințului Nicolae, Ioana Dumitrescu Doletti, fiica lui Iorgu Dumitrescu din Tohani, era căsătorită în acel moment cu Sauciuc Săveanu, fiul fostului ministru și președinte al Camerei, Nicolae Săveanu. Se cunoscuseră la Automobil Club, unde luaseră de mai multe ori împreună dejunul. Iată ce scria în memoriile sale Constantin Argetoianu, ministru în acea perioadă: „Relațiile sale cu această damă datau de doi-trei ani, de la începutul Regenței. Doamna Doletti nu avea nimic italian, era fiica lui Dumitrescu, zis Tohan, după un sat din județul Buzău, în care se născuse și unde avea o proprietate. De o frumusețe discutabilă, dar înzestrată cu toate atracțiile viciului, deșteaptă și șireată, prinsese în mrejele ei pe tânărul Săveanu (fiul lui Nicușor Săveanu, fostul ministru și președinte al Camerei), vicios și el, dar prostănac îndestul ca să o ia de nevastă. Prințul a cunoscut-o la Automobil Club, unde doamna venea des să dejuneze cu soțul. În patima lui sportivă, Prințul Nicolae a întârziat într-o zi prin birourile clubului și a rămas la dejun și el. Întâlnirea a fost decisivă, adevărat *coup de foudre*: Nicolae își găsisse femeia vieții lui. Cochetărie, bălbăiala de timid, ochi pe dos de mironosiță, manevrele de apropiere n-au fost lungi, doamna Săveanu a căzut o dată mai mult pe spate. Dar de data asta pusese mâna pe ceva mai solid, fie zis fără gând rău, și s-a hotărât să nu-i mai dea drumul. Scandalul a izbucnit într-o zi cu soare, la poarta Automobil Clubului. Prințul dejunase cu iubita și soțul ei, coborâseră câțiștrei scara și când să se despartă, doamna Săveanu, în loc să se urce în mașina conjugală, s-a urcat

10 în a Prințului și șterge-o fără nici o explicație. Săveanu a sărit în a lui și după ei. Au luat-o la goană spre șosea. Prințul înainte și Săveanu după ei. În dreptul palatului Prințesa Elena, Prințul a oprit mașina, a scos garda Palatului și – tocmai șosea și Săveanu cu ochii beliți – nu s-a jenat să ordone arestarea supăratului soț. În fața scandalului, căci toată lumea aflase cele întâmplate, tânărul Săveanu, silit probabil de ai lui, a cerut divorțul. Drept recompensă a fost numit consul și detașat la Bruxelles. După divorț, doamna Dumitrescu Tohan a luat numele de Doletti, pe care l-a găsit mai euforic și mai elegant, după o bunică italiancă din Brăila. În câteva luni, doamna Doletti s-a înstăpânit complet și peste inima și peste mintea princiărilor ei ibovnic, iar acesta n-a mai avut decât un gând: să se însoare cu dânsa”. Pe 28 octombrie 1931, a avut loc la Tohani, atunci în județul Buzău, căsătoria Prințului Nicolae, fratele Regelui Carol al II-lea, cu Ioana Dumitrescu Doletti: „S-a întâmplat la Tohani, la Buzău. O nuntă ca în povești. Panait Vizanti fusese primar al localității. Destituit la cererea Prințului, primise drept înlocuitor un om al acestuia. Primarul nou avea mandat de la înaltul său protector și l-a executat. Publicațiile au fost făcute din vreme și nimeni nu a știut de ele. În ziua nunții s-au strâns în jurul tinerei perechi, al popei și al primarului din Tohani toate satele din împrejurime. S-a băut, s-a mâncat, s-a jucat până noaptea târziu”, scria Grigore Gafencu, pe 30 octombrie 1931. Ministrul Argetoianu și prefectul de Buzău, Horia Furtună, au plecat la Sinaia, la Palatul Peleş, pentru a-i da vestea Regelui. Constantin Argetoianu scria: „Am găsit pe rege în pat,